

En livsupplevelse i underskattade Taiwan

Innan avresa

Jag visste redan innan jag sökte att jag ville studera någonstans långt bort och väldigt kulturmässigt annorlunda – Asien. Ett av de viktigare kriterierna för mig var att universitetet skulle ligga tillräckligt i centrum för att jag effektivt skulle kunna utforska staden och ta mig runt transportmässigt. National Taiwan University (NTU) ligger i huvudstaden Taipei, nära både bussar och tunnelbanor, samt låg nära eller låg en simpel transportsträcka bort från allting viktigt att se i staden. Ett annat kriterium som jag tog hänsyn till var kulturen. Självklart är det meningen att man ska lära sig mer kulturen när man väl är framme, men jag ville se till att det landet jag valde var en sådan som ändå skulle förenkla min integration eller förhöja mina upplevelser där. Jag har hyfsad bra koll på kulturer i främst östra Asien efter tidigare resor och av andra skäl. Kort sagt kan jag säga att kulturen i Taiwan är fantastisk och jag går mer ingående på den senare i reseberättelsen. Taiwan i sig är inte jättestort eller någon supermetropol, så Taipei är en perfekt blandning av stad och natur, samtidigt som NTU specifikt är den största och mest prestigefulla skolan de har i Taiwan.

Jag kunde lite kinesiska sen tidigare, vilket också hjälpte i mitt val av universitet. Jag tog inte språkkurser innan men kunde lära mig massa från samhället. Jag tog i princip *alla* vacciner som klinikerna rekommenderade för både resor till Taiwan men även till sydöstra Asien, då jag visste att jag ville resa runt under min utbytestid. I Taiwan specifikt är riskerna för de vaccinerade sjukdomarna extremt låga, så man kan välja själv om man vill ta dem vaccinen. Studentvisum behövs egentligen inte för ett halvårs utbytesstudier, utan man söker istället för ett ”visitor visa”; däremot krävs inte visum för att komma in i Taiwan alls om man stannar under 3 månader, vilket betyder att om man kan resa iväg inom tre månader och sen återvänta om man så skulle vilja.

Skolan kommer att skicka information om vad som kommer behövas ta med (t.ex. passfoton) och eventuella formulär som ska fyllas i. Alla universitet i Taiwan kräver att ett ”health exam” måste göras och ett formulär ska fyllas i av en doktor. Däribland ingår bl.a. urinprov och blodprov, samt röntgen för tuberkulos. De ville också ha bevis på vaccinering för grundläggande sjukdomar som stelkramp och mässling som jag inte hade men som man kan ta blodprov för. Det är förutsatt att man ska ha sitt formulär stämplat och klart vid ankomst men jag hade missuppfattat och behövde alltså göra mitt test efter. Det var dock inte ovanligt att ha missat den infon så det var inget problem att göra hälsotestet därborta. Hälsotestet borde kosta runt 150-300kr att göra i Taipei och jag skulle rekommendera att ta testet på NTUs sjukhus NTU Hospital om man missat göra den i Sverige.

Ankomst

Långt innan terminen börjar blir man tilldelad en *buddy*; jag kontaktade min genom Facebook. Buddies ska kunna svara på grundläggande frågor, varav mer avancerade frågor (ex. om hälsoformuläret) behöver man kontakta deras Office of International Affairs (OIA).

Jag kom fram dagen innan *orientation week* (veckan innan kursstart) vilket är väldigt sent, men jag missade inget viktigt av den anledningen. Jag valde att bo i studentkorridor, så efter ankomst till landet så åkte jag till skolans dorms där man i skulle registrera sig. Registreringsprocessen är ganska utdaterad och görs för hand, så det tog väldigt lång tid då många studenter köar. Under orientation week fick man en campus tour och orientation lecture med allmän information. Det var inte nödvändigtvis jätteviktigt men jag skulle definitivt rekommendera att man går just för att lära känna de andra utbytesstudenterna – många lär känna varandra under de dagarna, men det är inte hela världen om man missar. Utöver det finns inte någon mottagning likt på KTH, men den finns alltid kontakter om man har frågor. Senare efter kursstart kommer skolan hålla en *Club Expo* där man kan se och träffa alla nämnder. Sjukt rolig upplevelse då de har över 200 stycken, däribland många icke-konventionella nämnder!

Ekonomi

För utbytet fick jag endast bidraget från KTH på 8000 kr. Hyran går på strax under 2500 kr per månad utan elavgift för ett rum i korridoren utan rumskamrat, men har man rumskamrat så är hyran lägre, ca 1700 kr per månad. En av de största ”utgifterna” är en deposit man måste betala innan ankomst som går på två månaders hyra, pengarna får man tillbaka runt tiden man ska flytta ut förutsatt att man har klarat av städkontroller osv. Diverse små utgifter finns, t.ex. en engångsavgift för internet, busskort, osv. Elavgiftens pris beror på efterfrågan; totalt betalade jag kanske 400 kr för elen genom hela terminen, men det är mycket mer än de flesta från vad jag vet eftersom jag *måste* sova med AC på. Under de varmaste sommarnätterna så kunde det kosta nästan 15kr per natt men det var inte ofta det kostade så mycket.

Bland de största utgifterna var allt man behövde köpa till rummet – till exempel så ingår inte madrass till sängen och måste köpas separat. Innan skolstart kommer hushållsgrejer samt madrass (osv.) säljas utanför boendelägenheterna (Costco-tält), själva studentkorridoren kommer också sälja madrasser och lite andra viktiga saker som internetkabel (wi-fi finns inte). Om man inte får en singel-suite så har man inte kök, men det är extremt vanligt att inte laga mat då det är så billigt *finare* måltid kostade kanske 70 kr.

Boende

Boende ordnas *garanterat* av universitetet. Det är allra störst sannolikhet att man hamnar i *Prince-dorms* som består av tre byggnader A, B och C; byggnad A och B är för singel-rum och är uppdelat i all-male och all-female, medan byggnad C är för två eller tre-personsrum för båda kön. Jag kände vissa som bodde i egen lägenhet men det är betydligt dyrare och personligen inte lika värt eftersom man lär känna *så* många människor när man hänger runt dorm-området. Det kan bli svårt att lära känna lika många om man inte bor tillräckligt nära. Dorm-byggnaderna ligger nära huvudentrén till campus, 5 minuters gångavstånd. Jag tycker att boendet var hyggligt, rummet är kanske 20 kvm för ett singel-rum, egen toa och dusch samt kylskåp ingår.

(Byggnad A till höger, byggnad B till vänster.)

Det var rent när jag kom fram men det kommer att variera från person till person, men alla rum *bör* vara rena eftersom alla rum kontrolleras innan man får lämna, om man inte klarar av alla kontroller så får man inte tillbaka sin deposit på två månaders hyra. En stor skillnad i jämförelse med Sverige är att korridorerna där är för avslappning. Alla byggnader har egna anställda och receptionister 24/7, så det är svårt att inte följa regler. Fester hålls *inte* i korridorerna, man får inte ha besökare mellan kl. 23-06 (alla besökare skrivs upp), ingen alkohol får tas med in eller drickas på rummet. Det som var mest synd var att man inte kunna hänga med vänner i rummet, men annars tycker jag det var skönt att man hade ett ställe helt för att slappna av.

Universitetet och studierna

Campus är ca 3 gånger som stort som KTH, tror jag det beskrivs som. Jag instämmer att det är ett gigantiskt ställe som för övrigt kan vara ganska långt att gå om man måste till andra sidan – upp till 30 minuter från dörr till dörr. Jag valde att gå eftersom jag inte hade jättemånga kurser utspritt över veckan, men annars rekommenderar jag att man köper en cykel för en billig slang, alternativt finns city-cyklar som man kan hyra precis utanför korridorerna för nästan inga pengar alls (med risk för att det är tomt vid rusning).

(Bild på *Palm Boulevard*, huvudgatan på campus)

Skolan bedriver verksamhet inom extremt många ämnen då skolan är så stor men de har inte jättemånga kurser på engelska, vilket alla mina kurser var. Dock är flesta professorer extremt flexibla och jag har hört att man kan kontakta lärare om engelsk tenta om kursen är på kinesiska men vars kursbok är på engelska – en stor skillnad från KTH är att det alltid är värt att fråga lärarna om potentiella ändringar i kursupplägg eller om individuella ändringar, de har 100% makt över allt och inga ledtider för att ta sådana beslut. En annan skillnad var att närvaro och deltagande spelade en stor roll i betygssättningen, vanligtvis runt 30% men beror på kursen.

Kurser i mandarin erbjuds för de som vill ha, personligen valde jag att inte ta kursen eftersom jag kunde en del redan och inte ville binda mig till schemat. Vanligtvis har alla kurser en föreläsning en gång i veckan på ca 3 timmar, men språkkursen kunde vara 2-3 gånger i veckan på totalt 6 timmar.

Kursvalet var den största skillnaden mellan KTH och NTU. På NTU sker det urval för intagning av kurser baserat på okända kriterier. För att kunna registrera sig på en kurs måste man ha antingen fått den godkänd genom systemet (sker oftast inte) eller så får man en antagningskod från läraren personligen. Detta kan man vanligtvis göra under de två första skolveckorna, den s.k. ”add/drop period” där man får testa på olika kurser, samla antagningskoder och droppa eventuella kurser som man inte längre vill gå på. Som sagt så brukar man kunna få en antagningskod från professorn, men alla kurser har ändå en begränsning så för vissa kurser – framförallt kurser inom management/economics (e.g. kursen *Leading Teams and Organizations*) – skulle jag starkt rekommendera att man mejlar läraren om sitt intresse i tidigt i förhand. För populära kurser tenderar det vara så man måste göra för att garantera en plats, annars kan man hamna på väntelista med (mer eller mindre) ingen chans att faktiskt få ta kursen, eller så lottas de sista platserna ut på måfå.

Kurser

Enligt KTH behöver man ta 3 kurser på avancerad/graduate nivå (9 credits) eller 5 kurser på undergraduate-nivå (15 credits). Jag åkte under första året på masters men eftersom det var mitt fjärde år så kunde jag ansöka både graduate och undergrad. Jag sökte som graduate på Industrial Engineering-departementet, men det spelar inget större roll för vilka kurser man vill ta då jag själv valde att ta; jag tror dock att det är större sannolikhet att man går graduate-kurser om man är graduate-elev.

Jag tog kurserna

- GMBA7097 Management Information System
- GMBA7112 Responsible Leadership
- MBA7018 Seminar in Chinese Organizational Behaviour

Responsible Leadership tillsammans med Seminar in Chinese Organizational Behaviour ska tillgodoräkna ME2311 Ledarskap och Industriellt Förändringsarbete, varav Management Information System är valfri. Då jag går masterinriktningen OSYT så hade de inte de specifika, avancerade mattekurserna som jag ville ha på engelska. Jag gick då genom alla kurser de har på engelska som för övrigt var inom de ämnesområden som jag var intresserad av eller som var relevant till mina studier.

Responsible Leadership var antagligen den bästa kursen jag någonsin har tagit. Det var en intensivkurs, vilket betyder att istället för en gång i veckan under terminens gång så gick den över 6 helgdagar på ca 7 timmar per dag under en månad. Kursen är den mest välstrukturerade kursen jag har varit med om. Läraren är otroligt vältalig och tar upp jättespännande och insiktsfulla perspektiv på olika case som man kanske inte skulle ha tänkt på tidigare. Hon är extremt bra på att markera positiviteter och skapar en väldigt bekväm miljö för eleverna att våga inflika med kommentarer, frågor och egna erfarenheter.

Det finns däremot en process för att få ta kursen – man ska först skicka in ett CV och ett motiverande brev för varför man vill ta kursen, tidigare erfarenhet med ledarskap eller hållbarhet är meriterande. Sedan ska man gå på en mini-intervju för att kunna få godkännandet till att ta kursen. Detta betyder alltså att det är en liten klass, 11 personer när jag var där. Kursen hade ingen sluttenta utan slutbetyget var medelbetyget av tre ”projekt” – individual chapter commentary och class participation, leadership reflection, och leadership speech.

Chinese Organizational Behaviour handlar om organisationsteori inom kinesiska samhällen, däribland Taiwan. Det är seminariumbaserat och därmed är närvaro och deltagande en stor del av kursen. Varje vecka skulle man ha läst några artiklar och sen skicka in tankar och frågor till läraren som man sedan diskuterar i klassen tillsammans. Nån eller några gånger kommer man att hålla en chapter commentary på en artikel, och kursen avslutas genom att man gör en studie, alltså ingen tentamen. Ämnet är extremt intressant och läraren är jättetrevlig och duktig; däremot är kursen inte speciellt strukturerad och kanske rörig, vi slutade nästan alltid sent och man kunde tappa intresset efter ett tag just eftersom kursen var ostrukturerad.

Management Information System handlade mycket om digitalisering, fintech, blockchain osv. Kursen är strukturerad, läraren är rolig, och man lär sig mycket. I denna kurs skulle vi ha sluttenta men en grupp elever hade bett om en ändring, och klassen kom istället överens om att göra ett grupprojeckt på ett relevant ämne med 30 minuters presentation.

Staden och landet

Taiwaneserna är i helhet bland de trevligaste befolkningarna jag någonsin har träffat. De kan tendera att vara lite blyga och jag lärde inte känna många från skolan, däremot har jag ett bra antal kompisar som jag träffade från utekvällar då det är betydligt mycket lättare att lära känna lokalbefolkningen. Det är definitivt värt att lämna sin komfortzon och vara den som tar initiativ till att prata med folk där, alla reagerar väl på det och är väldigt glada över att få prata med utbyteselever. Många unga pratar engelska väldigt väl, så språkmässigt ska det inte vara ett alltför stort problem; äldre har dock svårt för engelska, framför allt utanför storstäderna, så det kan vara värt att plocka på sig lite grundläggande ord eller meningar som man kan använda ifall att. Rent generellt tycker jag att lokalbefolkningen är extremt hjälpsamma och väldigt genuina och gulliga. Kulturen är väldigt öppensinnad i jämförelse med många andra asiatiska kulturer, t.ex. är de första stället i Asien som har legaliserat samkönat äktenskap! Klassiska kulturkrockar är maten, som jag anser är helt fantastisk och själv inte hade något problem med. De flesta utbytesstudenter vänjer sig ganska fort och håller med om att det är fantastiskt.

Taiwan är ungefär lika stort som Schweiz areamässigt, det tar runt 6 timmar med bil att åka från norr till söder, alternativt finns olika tåg med olika hastigheter som kan ta allt från 1 timme (dyrt att åka) till 5 timmar. Det finns otroligt mycket natur att se och det är definitivt värt att upptäcka så mycket som möjligt på själva ön. Min

absoluta favoritplats för utsikt och natur är nere i den mest södra punkten Kenting (rekommenderar starkt att man hyr scooter därborta), en annan extremt känd och vacker plats är Taroko Gorge i Hualien som ligger i väst. Jiufen är en fantastisk vacker mini-stad att besöka och är känt att likna staden från filmen Spirited Away. Det finns i alla fall gott om berg att hikea, kroppar av vatten och vattenfall att se, vackra gamla byar från japanska kolonialiseringen man kan utforska, och heta källor att bada i.

Taroko Gorge

Jiufen

Kenting

Fritid och sociala aktiviteter

Fritiden bestod mestadels av att utforska staden och landet; det finns väldigt mycket man kan göra. Universitetet arrangerade inte jättemånga aktiviteter relevant för utbytesstudenterna då skolan är så stor, snarare så var det många nämnder som håller egna event.

Ett av de mest spännande sakerna som var arrangerat av skolan (och backat av staten) var den s.k. *ICL* (*International Companions for Learning*) vars mål är att främja *cultural awareness* i landet genom lokalisering av internationella kulturutbyten. En stor volontärgrupp delas upp där en utbyteselev paras ihop med en lokal student, tillsammans ska de utforma video-”föreläsningar” och videochatta med en grupp unga studenter (allt från 5-15 år) från landsbygderna. Jag fick en fantastisk ICL partner som blev en av mina närmsta kompisar i Taiwan. Minimumkravet är en skola, d.v.s. en gång i veckan på 40 minuter. Det som är häftigt med ICL är att man sedan får chansen att åka och hälsa på skolorna som NTU samarbetar med. Det är extremt många skolor och man kan välja vilka skolor och tider som passar en själv, och eftersom det är väldigt populärt så lottas platserna ut såvida det inte är en skola man själv betjänar. Jag åkte till två olika destinationer på totalt 5 skolor. Det var extremt coolt att upptäcka den gamla kulturen som lever kvar i landsbygderna, att utforska de små städerna/byarna och jag var överraskad över hur vackra och välskötta alla skolor var. Jag hade önskat att jag gick på fler resor, så jag rekommenderar *absolut* att man går med ICL. *All* transport, boende och aktiviteter betalas av skolan, man kan behöva köpa måltider ibland.

Träningsmässigt så finns det fantastiska lokaler på campus, e.g. basketplaner, tennisplaner, pooler, osv. Skolan har ett gym som är extremt billigt, samt så finns mini-gym (bestående av löpband, cykel och cross-trainer) gratis om man bor i korridor. I samma lokal finns även bordtennis och biljard. Gym är annars ganska dyrt och det finns inte många runt skolområdet, men kan säkert diskutera träning med nämnder då det finns i princip en nämnd för varje sport.

Kontakt med andra studenter fås lätt genom eget initiativ, men det är väldigt lätt att lära känna folk. Jag (och många andra) lär känna andra utbytesstudenter lättast genom utelivet som råder för studenter och i stan. Onsdagar och torsdagar är klassiska utekvällar för studenter. Om man är glad, snäll och öppen så kommer man inte ha något problem med att lära känna folk. Alla utbytesstudenter söker kompisar så alla är i princip öppna för okända. Jag fick lära känna jättemånga härliga personer från alla möjliga ställen i världen

Rekommendationer och övriga reflektioner

- IKEA säljer billigare och betydligt bättre madrasser än det som erbjuds av Costco (tältet), madrasserna från byggnaden själv är de billigaste men är extremt tunna och inte alls värda att köpa.
- Internetkabel finns att köpa men för wi-fi krävs en router, så det kan vara värt att ta med en hemifrån om man inte köper en där, jag hade en extra hemifrån som jag gav till en kompis efter.

- Kaffe är ganska dyrt i jämförelse med all annan mat och kostar lätt 40-50 kr per kopp från kaféer, vilket är där de brukar sälja all kaffe. Convenience stores som 7-11 och Family Mart säljer kaffe för kanske 20 kr. Är man en stor kaffedrickare kan det bli dyrt, jag skulle då rekommendera att man köper kaffe och en french press eller liknande så man kan brygga sin egen. Oatly finns men är svårt att hitta samt väldigt dyrt.
- Se till att kolla upp kurser och mejla lärare tidigt för att kunna garantera en plats i kursen.
- Politik är ett känsligt ämne, ska det diskuteras är det bra att ha ganska bra koll till att börja med men det är viktigt att man inte överröstar lokalbefolkningen om deras egna känslor och erfarenheter.
- Om du har körkort i Sverige är det värt att ansöka om ett internationellt körkort så att man kan hyra bil och road-trippa till vissa destinationer. Bil kräver alltid körkort, scooter kräver körkort ibland.
- Taipei har ett ställe kallat Bali som ligger norrut, vid Tamsui, som är supervackert (och instagramvänligt).